

Sygn. akt IV U 1563/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tadeusz Piesowicz

Protokolant: Daniel Drożdż

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołań J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 8 sierpnia 2013 roku znak: (...) oraz

z dnia 11 września 2013 roku znak: (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o emeryturę

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się J. S. emeryturę od dnia 1 lipca 2013 roku.

Sygn. akt IV U 1563/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 marca 2014 roku

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2013 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w N., odmówił J. S. prawa do emerytury z przyczyn podanych w uzasadnieniu powołując się przy tym na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., Nr 39, poz. 353 ze zm.).

W uzasadnieniu ZUS, Oddział w N. wskazał, iż na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku uznał za udowodnione następujące okresy składkowe i nieskładkowe:

od dnia 23 kwietnia 1969 roku do dnia 9 kwietnia 1971 roku,

od dnia 3 maja 1971 roku do dnia 31 lipca 1971 roku,

od dnia 1 września 1971 roku do dnia 21 września 1971 roku,

od dnia 2 października 1972 roku do dnia 30 września 1973 roku,

od dnia 15 lipca 1974 roku do dnia 10 września 1974 roku,
od dnia 11 kwietnia 1975 roku do dnia 25 października 1975 roku,
od dnia 1 stycznia 1982 roku do dnia 28 lutego 1987 roku,
od dnia 1 lipca 1988 roku do dnia 11 sierpnia 1991 roku,
od dnia 8 września 1991 roku do dnia 31 października 1992 roku,
od dnia 1 lipca 1993 roku do dnia 28 lutego 1994 roku,
od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 31 marca 1994 roku,
od dnia 1 maja 2005 roku do dnia 31 maja 2006 roku,
od dnia 10 lipca 2006 roku do dnia 14 października 2009 roku,
od dnia 18 stycznia 2010 roku do dnia 17 lipca 2010 roku.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku – uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład przyjął za udowodnione okresy: nieskładkowe 0 lat, 0 miesięcy, 29 dni, składkowe 16 lat, 2 miesiące i 6 dni, staż sumaryczny 16 lat, 3 miesiące, 5 dni.

Zakład nie uznał okresów:

od dnia 1 czerwca 1988 roku do dnia 30 czerwca 1988 roku,
od dnia 1 września 1988 roku do dnia 31 października 1988 roku,
od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 28 lutego 1989 roku,
od dnia 1 marca 1990 roku do dnia 31 marca 1990 roku,
od dnia 1 maja 1991 roku do dnia 31 maja 1991 roku,
od dnia 1 lipca 1991 roku do dnia 12 lipca 1991 roku z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy,
od dnia 1 listopada 1988 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku ,
od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1989 roku,
od dnia 1 maja 1989 roku do dnia 31 maja 1989 roku,
od dnia 1 sierpnia 1989 roku do dnia 30 września 1989 roku,
od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 30 kwietnia 1991 roku ponieważ w tych okresach wykonywał zatrudnienie w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru czasu pracy,
od dnia 1 kwietnia 1989 roku do 30 kwietnia 1989 roku,
od dnia 1 października 1989 roku do dnia 31 października 1989 roku,
od dnia 2 stycznia 1990 roku do dnia 28 lutego 1990 roku,
od dnia 1 czerwca 1991 roku do dnia 30 czerwca 1991 roku,

od dnia 12 sierpnia 1991 roku do dnia 31 sierpnia 1991 roku,

od dnia 1 września 1991 roku do dnia 7 września 1991 roku ponieważ w tych okresach przebywał na urlopie bezpłatnym,

od dnia 10 lutego 1964 roku do dnia 31 sierpnia 1965 roku,

od dnia 23 czerwca 1968 roku do dnia 22 kwietnia 1969 roku,

od dnia 22 września 1971 roku do dnia 1 października 1972 roku,

od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 14 lipca 1974 roku,

od dnia 11 września 1974 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku,

od dnia 26 października 1975 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku - praca w gospodarstwie rolnym dziadków i sąsiadów, gdyż zgodnie z zaświadczeniami dołączonymi do wniosku zarówno dziadkowie jak i sąsiedzi posiadali jedynie działki, których powierzchnia nie przekracza 0,5 ha,

W uzasadnieniu Zakład wskazał, iż J. S. nie udowodnił co najmniej 20 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych.

Decyzją z dnia 11 września 2013 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w N., odmówił J. S. prawa do emerytury z przyczyn podanych w uzasadnieniu powołując się przy tym na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) i powtarzając argumentację powołaną w uzasadnieniu do poprzedniej decyzji z dnia 8 sierpnia 2013 r., znak: (...), a to, że nie udowodnił on wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

Od powyższych decyzji odwołał się J. S., który wniósł o zmianę w/w decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury lub o ich uchylenie i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. W ocenie odwołującego się organ rentowy dokonał dowolnej interpretacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w odniesieniu do kwestii wykonywania przez niego pracy na gospodarstwie rolnym i niezasadnie nie uwzględnił okresu wykonywania tej pracy przy zsumowaniu okresów składkowych i nieskładkowych uprawniających do świadczenia emerytalnego. W jego ocenie zastosowanie mają przepisy art. 28 w zw. z art. 27 ust. 3 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W świetle powyższego nabycie przez niego prawa do emerytury następuje w przypadku łącznego spełnienia przesłanek wynikających z przywołanych przepisów, a to osiągnięcia wieku emerytalnego 65 lat i 1 miesiąc oraz posiadania okresu składkowego oraz nieskładkowego w wymiarze co najmniej 20 lat.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w N. wniósł o ich oddalenie albowiem brak jest podstawy faktycznej i prawnej do ich uwzględnienia. Ustosunkowując się do argumentacji zawartej w odwołaniu stwierdził, że zaskarżona decyzja z dnia 11 września 2013 roku jest zasadna i zgodna z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ odwołujący się nie udokumentował wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, a zatem brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania świadczenia emerytalnego.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż J. S., ur. (...) nie udowodnił przed organem rentowym okresów: od dnia 1 czerwca 1988 roku do dnia 30 czerwca 1988 roku, od dnia 1 września 1988 roku do dnia 31 października 1988 roku, od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 28 lutego 1989 roku, od dnia 1 marca 1990 roku do dnia 31 marca 1990 roku, od dnia 1 maja 1991 roku do dnia 31 maja 1991 roku, od dnia 1 lipca 1991 roku do dnia 12 lipca 1991 roku (nie uwzględnione okresy przez ZUS gdyż były to okresy nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy), od dnia 1 listopada 1988 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku, od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1989 roku, od dnia 1 maja 1989 roku do dnia 31 maja 1989 roku, od dnia 1 sierpnia 1989 roku do dnia 30 września 1989 roku, od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 30 kwietnia 1991 roku (okresy nie uwzględnione przez ZUS ponieważ w tych okresach wykonywał zatrudnienie w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru czasu pracy), od dnia 1 kwietnia 1989 roku do 30 kwietnia

1989 roku, od dnia 1 października 1989 roku do dnia 31 października 1989 roku, od dnia 2 stycznia 1990 roku do dnia 28 lutego 1990 roku, od dnia 1 czerwca 1991 roku do dnia 30 czerwca 1991 roku, od dnia 12 sierpnia 1991 roku do dnia 31 sierpnia 1991 roku, od dnia 1 września 1991 roku do dnia 7 września 1991 roku (okresy nie uwzględnione przez ZUS ponieważ w tych okresach przebywał na urlopie bezpłatnym).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się w dniu (...), i w dniu (...) ukończył lat 16. W okresie od dnia 10 lutego 1964 roku do dnia 31 sierpnia 1965 roku, od dnia 23 czerwca 1968 roku do dnia 22 kwietnia 1969 roku, od dnia 22 września 1971 roku do dnia 1 października 1972 roku, od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 14 lipca 1974 roku, od dnia 11 września 1974 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku, od dnia 26 października 1975 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku J. S. pracował w gospodarstwie rolnym własności rodziny T., (...) w Z..

W okresie do 1965 roku mieszkał z dziadkami J. i K. P. na gospodarstwie rolnym. Po pożarze domu rodzinnego, J. S. od ok. 1965 roku zamieszkał u J. i M. T.. Rodzina T. była właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. ponad 2 ha. Gospodarstwo to było podzielone na tzw. kawałki : część to były użytki rolne (uprawiano kapustę, ziemniaki), część stanowiły łąki, a część była zalesiona. Rodzina T. hodowała krowy, byki, świnie, drób.

W trakcie zamieszkiwania u rodziny T. J. S. rozpoczął naukę w Technikum Mechanicznym w N., które prowadziło naukę dla pracujących. Odwołujący się jeździł przez okres 3 lat do szkoły 2 lub 3 razy w tygodniu. Po powrocie ze szkoły, a także gdy tylko miał wolną chwilę, podejmował się prac w gospodarstwie rolnym. Pracował przeciętnie ok. 6 - 7 godzin dziennie. Aby rozpocząć pracę na gospodarstwie rolnym wstawał rano ok godziny: 6.00 - 7.00. Gospodarstwo rolne usytuowane było na terenie górzystym, a zatem wymagało jeszcze większej pracy i zaangażowania. M. T. oraz J. T. byli w podeszłym wieku, a zatem pomoc im była potrzebna.

Rodzicie B. T.: ojciec J. zmarł w 1967 roku, zaś matka M. zmarła w 1994 roku. B. T. ożenił się w 1967 roku i wraz z żoną M. T., J. S. i matką pracował w gospodarstwie rolnym.

J. S. był uważany za domownika i jego praca nigdy nie była traktowana jako świadczenie pomocy sąsiedzkiej. U rodziny T. mieszkał do 1977 roku. W tej dacie M. T. urodziła dziecko.

(dowód: zeznania świadków: B. T. nagranie 00:01:58, M. T. nagranie 00:16:34, oraz zeznania odwołującego się J. S. 00:27:20)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów osobowych w postaci zeznań świadków B. T., M. T., oraz zeznania odwołującego się J. S.. Zeznania te nie były kwestionowane przez organ rentowy. Zeznania te Sąd uznał częściowo za wiarygodne. W zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy były one zbieżne, logiczne i przekonujące. Świadczenie jednoznacznie oraz zgodnie zeznali, że odwołujący się w okresie spornym pracował na gospodarstwie rolnym rodziny T. tj. osób, które nie były jego rodziną. Rodzina T., przyjęła J. S. pod „swoją dach”. W trakcie zamieszkiwania u rodziny T., J. S. w każdej wolnej chwili podejmował się prac na gospodarstwie rolnym. Praca ta była wykonywana przez ok. 7- 8 godzin dziennie. J. S. był traktowany jak domownik i jego praca nigdy nie była traktowana jako świadczenie pomocy sąsiedzkiej. Co do daty początkowej rozpoczęcia zamieszkiwania u rodziny T. świadkowie M. T. oraz B. T. nie byli w stanie podać precyzyjnie daty początkowej. Co do tej okoliczności Sąd oparł się na zeznaniach odwołującego się. Rozpoczęcie zamieszkiwania u rodziny T. odwołujący się pamiętał bardzo dokładnie choćby z uwagi na to, że przyczyną wyprowadzenia się i zamieszkania u rodziny T. był pożar jego domu rodzinnego. Stąd wiarygodne wydaje się w tej kwestii zeznanie odwołującego się, który okoliczność tą zapamiętał, gdyż związana była ona z bardzo przykrym w jego życiu wydarzeniem. Co do daty końcowej zamieszkiwania odwołującego się u rodziny T. zeznania M. T. oraz odwołującego się są zbieżne. Obydwoje zeznali, iż był to 1977 rok. M. T. zapamiętała ten rok albowiem w tej dacie urodził się jej syn. W związku z tym, w tej części zeznanie B. T., który podał, iż w 1971- 72 J. S. wyprowadził się od rodziny T., należało uznać za niewiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S., w świetle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było, iż w okresie od dnia 10 lutego 1964 roku do dnia 31 sierpnia 1965 roku, od dnia 23 czerwca 1968 roku do dnia 22 kwietnia 1969 roku, od dnia 22 września 1971 roku do dnia 1 października 1972 roku, od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 14 lipca 1974 roku, od dnia 11 września 1974 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku, od dnia 26 października 1975 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku J. S. pracował w gospodarstwie rolnym.

W niniejszej sprawie odwołujący się domagał się uwzględnienia w/w okresu do stażu pracy, w którym to okresie pracował w gospodarstwie rolnym u rodziny T. i był u nich traktowany jak domownik.

Postępowanie w sprawach emerytalnych jest dwuetapowe, stąd też przed organem rentowym „sprawa emerytalna” ma charakter administracyjnoprawny, a w postępowaniu stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Organ rentowy ma ograniczoną swobodę prowadzenia postępowania dowodowego.

Na etapie postępowania odwoławczego sprawa o emeryturę – uprzednio administracyjna – staje się sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c. Do jej rozpoznania stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego, a zasadniczym celem tego postępowania jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym wyjaśnieniu jej okoliczności spornych. Ubezpieczony jako strona faktycznie słabsza korzysta ze wzmoczonej ochrony procesowej, którą gwarantują szczególne przepisy proceduralne dotyczące postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, zawartych w dziale III rozdziałach 1 i 3 k.p.c. Ten wyjątek od ogólnych zasad wynikających z art. 247 k.p.c. sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe. Sąd nie jest związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie było zatem przeszkód aby przeprowadzić postępowanie dowodowe na okoliczność pracy J. S. w oparciu o zeznania świadków. Tym samym na gruncie niniejszej sprawy przedmiot sporu sprowadzał się do oceny czy odwołujący się wskazał dowody na okoliczność jego pracy w w/w gospodarstwie rolnym, a przez to ustalenie czy odwołujący się J. S. spełnia przesłanki do przyznania mu emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

J. S. urodzony w dniu (...), ukończył 66 lat, zatem jego przypadek należy ocenić w odniesieniu do dyspozycji normy art. 28 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 27 ust. 2 i 3 w/w ustawy wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:

- 1) do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat;
- 2) od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 marca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc;
- 3) od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące;
- 4) od dnia 1 lipca 1948 r. do dnia 30 września 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące;

5) od dnia 1 października 1948 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące.

W niniejszej sprawie odwołujący się osiągnął wymagany w w/w ustawie wiek emerytalny w dacie złożenia wniosku o emeryturę (tj. w dniu (...)) tj. 65 lat i 1 miesiąc.

Przedmiotem sporu było natomiast to czy J. S. posiada wymagany przez powołane wyżej przepisy ustawy co najmniej 20 - letni okres składkowy i nieskładkowy. Według organu rentowego staż sumaryczny wyniósł 16 lat, 3 miesiące i 5 dni (okresy nieskładkowe o lat, 0 miesięcy, 29 dni; okres składkowy 16 lat, 2 miesiące, 6 dni).

W niniejszym postępowaniu odwołujący J. S. wykazał sporny okres: od dnia 10 lutego 1964 roku do dnia 31 sierpnia 1965 roku, od dnia 23 czerwca 1968 roku do dnia 22 kwietnia 1969 roku, od dnia 22 września 1971 roku do dnia 1 października 1972 roku, od dnia 1 lipca 1973 roku do dnia 14 lipca 1974 roku, od dnia 11 września 1974 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku, od dnia 26 października 1975 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku przy pomocy dowodu z zeznań świadków M. T. i B. T. pracujących z nim w tym okresie na gospodarstwie rolnym, zbieżnych w decydujących kwestiach z zeznaniami odwołującego się. Łącznie okres ten zamyka się wielkością 6 lat, 9 miesięcy i 4 dni.

Z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wynika, że J. S. od ok. 1965 roku zamieszkał u J. i M. T.. Rodzina T. była właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. ponad 2 ha. Rodzina T. hodowała krowy, byki, świnie, drób. W trakcie zamieszkiwania u rodziny T. J. S. wprawdzie rozpoczął naukę w Technikum Mechanicznym w N. prowadzoną dla pracujących i przez okres 3 lat jeździł do szkoły 2 lub 3 razy w tygodniu lecz po powrocie ze szkoły, a także gdy tylko miał wolną chwilę zawsze podejmował się prac w gospodarstwie rolnym. Pracował przeciętnie ok. 6 - 7 godzin dziennie. Aby rozpocząć pracę na gospodarstwie rolnym wstawał rano około godziny 6.00 i 7.00. U rodziny T. mieszkał i pracował do 1977 roku.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, istnieją podstawy do uwzględnienia odwołującemu się spornego okresu. Stosownie bowiem do art. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1403 tj.) ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) rolniku - rozumie się pełnoletnią osobę fizyczną, zamieszkuje i prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym, w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia;

2) domownikowi - rozumie się osobę bliską rolnikowi, która:

a) ukończyła 16 lat,

b) pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie,

c) stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy;

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,

2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,

3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 1998 roku, II UKN 299/98 wskazano, iż „dopuszczalność uwzględniania przypadających przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresów pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia jako okresów składkowych w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy rewaloryzacyjnej niekwestyjnie odnosi się do okresów pracy w rolnictwie w typowym całodziennym rozmiarze koniecznym przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego, która wymagała stałego wykonywania lub pozostawania w gotowości do świadczenia normalnych obowiązków rolniczych. Taki wniosek uzasadnia wprowadzone do systemu rolniczych ubezpieczeń społecznych od do dnia 1 stycznia 1983 r. ustawowe określenie ubezpieczonego domownika, którym - w ujęciu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 ze zm.) - była osoba pracująca w gospodarstwie rolnym, dla której praca ta stanowiła główne źródło utrzymania, jeżeli pozostawała z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym, ukończyła 16 lat i nie podlegała innemu ubezpieczeniu społecznemu. Natomiast według aktualnie obowiązującej definicji legalnej domownika (art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r., Nr 71, poz. 342 ze zm.) nacisk został położony na stały charakter pracy domownika w gospodarstwie rolnym i brak związania z rolnikiem stosunkiem pracy. W odniesieniu do spornych okresów wykonywania takiej pracy, które przypadały przed dniem 1 stycznia 1983 r., dopuszczalność uwzględniania tych okresów należało co najmniej oceniać poprzez wykonywanie takiej pracy w wymiarze nie niższym niż połowa normalnie wymaganego czasu pracy w rolnictwie (per analogiam z art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy rewaloryzacyjnej)”.

Z ustaleń wynika, że odwołujący się pracował w gospodarstwie rolnym rodziny T. w rozumieniu art. 5 pkt 3 tej ustawy, i w spornym okresie jego głównym zajęciem nie była tylko nauka w szkole średniej, wymagająca codziennych dojazdów. Była to szkoła dla osób pracujących i pozwalała odwołującemu na wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym rodziny T. w koniecznym rozmiarze.

Mając na uwadze powyższe przyjąć należy, iż zaskarżone przez odwołującego się decyzje odmawiające J. S. przyznania emerytury była niezasadna. W niniejszej sprawie jak wyżej wskazano odwołujący się wykazał dowodami z zeznań świadków, że należy uwzględnić mu dodatkowy okres pracy w gospodarstwie rolnym.

Tym samym posiada on wymagany przez powołane wyżej przepisy ustawy co najmniej 20 - letni okres składkowy i nieskładkowy. Po dodaniu do okresu uwzględnionego przez organ rentowy : 16 lat, 3 miesiące i 5 dni w/w spornego okresu, uznanego przez Sąd za wiarygodny tj. 6 lat , 9 miesięcy i 4 dni pracy w gospodarstwie rolnym to staż sumaryczny wyniesie 23 lata, 9 dni.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz art. art. 27, 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) zmienił zaskarżone odwołaniami decyzje i przyznał odwołującemu się J. S. emeryturę - zgodnie z art. 129 w/w ustawy - od dnia 1 lipca 2013 r. tj. od początku miesiąca, w którym odwołujący się złożył wniosek o jej przyznanie.